A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2016. június 9.*

„Előzetes döntéshozatal — 2658/87/EGK rendelet — Közös Vámtarifa — Tarifális besorolás — 62113310000 vámtarifaalszám — Kötények — Sugárvédelmi kabát”

A C-288/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht München (müncheni adóügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2015. június 15-én érkezett, 2015. április 16-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Medical Imaging Systems GmbH (MIS)**

és

a **Hauptzollamt München**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Šváby tanácselnök, M. Safjan és M. Vilaras (előadó) bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Medical Imaging Systems GmbH (MIS) képviseletében G. Eder Rechtsanwalt,

– a Hauptzollamt München képviseletében C. Erhart-Parzefall,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Wasmeier és A. Caeiros, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a vám- és statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő, a 2012. október 9-i 927/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelettel (HL 2012. L 304., 1. o.) módosított Kombinált Nómenklatúra (a továbbiakban: KN) 62113310000 vámtarifaalszámának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Medical Imaging Systems GmbH (MIS) és a Hauptzollamt München (müncheni fővámhivatal, Németország) között a sugárvédelmi köténykabátnak a KN keretében történő tarifális besorolása tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

3 Az Európai Unióba importált áruk vámtarifális besorolását a KN szabályozza. A KN a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszeren (a továbbiakban: HR) alapul, amelyet a később a Vámigazgatások Világszervezetévé (WCO) átalakult Vámegyüttműködési Tanács dolgozott ki, amelyet az említett tanács felállításáról szóló, Brüsszelben 1950. december 15-én megkötött egyezmény hozott létre. A HR-t az 1983. június 14-én Brüsszelben aláírt, Harmonizált Áruleíró és Kódrendszerről szóló nemzetközi egyezmény hozta létre, és az 1986. június 24-i módosító jegyzőkönyvével együtt az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL 1987. L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyta jóvá. A KN átveszi a HR vámtarifaszámait és hat számjegyű vámtarifaalszámait, csak a hetedik és nyolcadik számjegy képez speciális KN-albontást.

4 A 2000. január 31-i 254/2000/EK tanácsi rendelettel (HL 2000. L 28., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 9. kötet, 357. o.) módosított 2658/87 rendelet 12. cikke előírja, hogy az Európai Bizottság minden évben rendelettel elfogadja a KN egységes szerkezetű változatát a Közös Vámtarifa vonatkozó autonóm és szerződéses vámtételeivel együtt, amint az az Európai Unió Tanácsa vagy a Bizottság által elfogadott intézkedésekből következik. E rendeletet legkésőbb október 31-én közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az azt követő év január 1-jétől alkalmazandó.

5 Az alapügy tényállására, amint az a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, a KN-nek az 927/2012 végrehajtási rendeletből eredő 2013. évi változatát kell alkalmazni.

6 A KN első része bevezető rendelkezéseket tartalmaz. E rész általános szabályokat tartalmazó I. szakaszának A. pontja, amely „A [KN] értelmezésére vonatkozó általános szabályok” címet viseli, a következőképpen rendelkezik:

„Az áruknak a [KN-be] történő besorolására a következő elvek az irányadók:

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó Megjegyzések alapján, valamint – ha az adott vámtarifaszám vagy megjegyzés eltérően nem rendelkezik – a következő rendelkezések alapján kell meghatározni.

2. [...]
   b) A vámtarifaszámok szövegében valamely alapanyagra vagy anyagra történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az alapanyagnak vagy anyagnak más alapanyaggal vagy anyaggal való keverékére vagy összetételére is vonatkozik. Az egy adott alapanyagból vagy anyagból előállított

árura történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az a teljes egészében vagy részben ilyen alapanyagból vagy anyagból készült árura is vonatkozik. Az egynél több alapanyagból vagy anyagból álló áruk besorolásánál a 3. szabályban foglalt elvek szerint kell eljárni.

3. Ha a 2. b) szabály alkalmazásából vagy bármely más okból kifolyólag az árut első látásra két vagy több vámtarifaszám alá lehetne besorolni, a besorolást az alábbiak szerint kell elvégezni:
   a) Azt a vámtarifaszámot, amely az árut legpontosabban határozza meg, előnyben kell részesíteni azokkal a vámtarifaszámokkal szemben, amelyek általánosabb meghatározást tartalmaznak. Ha azonban a két vagy több vámtarifaszám mindegyike csak a kevert vagy összetett árukat alkotó alapanyagok vagy anyagok valamelyikére, illetve a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszerelt áruk egyes darabjaira vonatkozik, akkor ezeket a vámtarifaszámokat a kérdéses árukra vonatkozóan egyformán pontosnak kell tekinteni még akkor is, ha valamelyik vámtarifaszám teljesebb és pontosabb leírást ad, mint a szóba jöhető többi.
   b) Az áruk keverékét és azokat a különböző alapanyagokból álló, illetve különböző alkotórészekből előállított összetett árukat, valamint azokat a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszerelt árukat, amelyek a 3. a) szabály alkalmazásával nem sorolhatók be, aszerint az alapanyag, illetve alkotórész szerint kell besorolni, amelyik az ilyen áru lényeges jellemzőjét meghatározza, ha ez az anyag vagy alkotórész megállapítható;
   c) Ha az árukat a 3. a) vagy a 3. b) szabály szerint nem lehet besorolni, akkor azokat az egyaránt szóba jöhető vámtarifaszámok közül számsorrendben az utolsó alá kell besorolni.

[...]

6. A vámtarifaszámok alszámai alá történő árubesorolást a vámtarifaalszámok szövegében foglalt árumegnevezések, az azokhoz kapcsolódó esetleges alszámos megjegyzések, valamint a fenti általános szabályok megfelelő alkalmazásával kell meghatározni azzal, hogy csak azonos szintű vámtarifaalszámok hasonlíthatók össze. E szabály értelmében a vonatkozó áruosztályhoz és árucsoporthoz tartozó megjegyzéseket is alkalmazni kell, feltéve, hogy azok ellentétes rendelkezést nem tartalmaznak.”

7 A KN vámtarifákat tartalmazó második része áruosztályokra van felosztva. E rész XI. áruosztályában szerepel a „Ruházati cikkek, kellékek és tartozékok, a kötött vagy hurkolt áruk kivételével” címet viselő 62. árucsoport.

8 A KN 62. árucsoport részét képező 6211 vámtarifaszámának a felosztása a következő:

„6211 Tréningruha, síöltöny és fürdőruha; más ruha

[...]

6211 33 – – Szintetikus vagy mesterséges szálból

6211 33 10 – – – Ipari és munkaruha

[...]”

9 A KN második része magában foglalja a „Nem nemesfémek és ezekből készült áruk” elnevezésű XV. áruosztályt is. Ezen áruosztály többek között a következő megjegyzéseket tartalmazza:

„3. A Nómenklatúra egészében a »nem nemesfém« kifejezés [...] az antimont [...] jelenti.

7. Összetett áruk besorolása:

A két vagy több nem nemesfémből (beleértve a különböző anyagokból álló árukat, amelyeket nem nemesfémből készült árunak kell kezelni, az értelmezési szabályok alapján) álló, nem nemesfém árukat – eltérő rendelkezés hiányában – a legnagyobb tömegben lévő nem nemesfémből készült árunak kell tekinteni.

E megjegyzés alkalmazásában:
a) a vasat és az acélt vagy különböző fajta vasat és acélt, egy és ugyanazon fémnek kell tekinteni;
b) a fémötvözetet olyan fémnek kell tekinteni, mintha teljes egészében abból a fémből állna, mint amilyen fém ötvözetének minősül a Megjegyzések 5. pontjában foglaltak szerint;

[...]”

10 A „Más nemesfém; cement; ezekből készült áruk” elnevezésű 81. árucsoport e XV. áruosztály alá tartozik. Ezen árucsoport 8110 vámtarifaszáma a következőképpen került felosztásra:

„8110 Antimon és ebből készült áru, beleértve a hulladékot és törmeléket is

8110 10 00 – Megmunkálatlan antimon; por

8110 20 00 – Hulladék és törmelék

8110 90 00 – Más”

11 A 254/2000 rendelettel módosított 2658/87 rendelet 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának második francia bekezdése alapján és az e rendelet 10 cikkében meghatározott eljárás szerint a Bizottság kidolgozza a KN magyarázó megjegyzéseit. Ezeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszik.

12 A KN 62. árucsoportot érintő magyarázó megjegyzésének az alapügy tényállásának időpontjában alkalmazandó változata (HL 2011. C 137., 1. o.) többek között a következőket tartalmazza:

„Általános megjegyzések [...]

4. Ebbe az árucsoportba tartoznak a Kombinált Nómenklatúra megfelelő alszámai alatt említett ipari és munkaruházati cikkek, valamint azok, amelyeknek általános jellege (egyszerű vagy a ruhadarab jellegének megfelelő különleges szabás vagy kialakítás) és anyaguknak általában erős, formatartó volta világosan jelzi, hogy azokat kizárólag vagy főként ipari, munka közbeni vagy otthoni használatra szánták más ruha és/vagy személy (fizikai vagy egészségügyi) védelme céljából.

[...]

Az ipari és munkaruhák között megemlítendők a szerelők, gyári munkások, kőművesek, farmerek stb. által viselt ruhaneműk, amelyek lehetnek két darabból állók, overallok, melles overallok és nadrágok. Más tevékenységek esetében lehetnek kötények, porköpenyek stb. (orvosok, nővérek, takarítónők, fodrászok, pékek, hentesek stb. részére).

[...]”

13 A HR magyarázó megjegyzéseket a WCO dolgozza ki a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszerről szóló nemzetközi egyezmény rendelkezései szerint, és azokat a WCO két hivatalos nyelvén, azaz franciául és angolul teszik közzé. A HR-nek a HR 62.10 vámtarifaszámra („A 56.02, 56.03, 59.03, 59.06 vagy 59.07 vámtarifaszámú termékekből gyártott ruházat”) vonatkozó magyarázó megjegyzése többek között a következőket állapítja meg:

„Ezen vámtarifaszám árui közé tartoznak: [...] sugárzásveszély elleni, légzőkészülékek nélküli védőszkafanderek.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

14 2013. március 19-én a MIS a müncheni fővámhivatalnál vámáru-nyilatkozatot tett az Amerikai Egyesült Államokból származó „Xenolite NL 8250” típusú sugárvédelmi ruházat (a továbbiakban: szóban forgó termékek) szabad forgalomba bocsátása céljából. E vámáru-nyilatkozatban az MIS a szóban forgó termékeket a KN 6211 33 10 00 0 vámtarifaalszáma alá sorolta be. E nyilatkozatot elfogadta e vámhivatal, amely ugyanezen a napon hozott határozatával a KN fent említett vámtarifaalszámára alkalmazandó 12%-os vámtétel alapján megállapította a behozatali vámokat.

15 Mivel az MIS által e vámmegállapító határozattal szemben benyújtott panaszt elutasították, az MIS keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság előtt az említett határozat megsemmisítése iránt. E kereset alátámasztása érdekében lényegében azzal érvel, hogy a szóban forgó termékeket a KN 8110 90 00 vámtarifaalszáma alá kellett volna besorolni.

16 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a szóban forgó termékek olyan sugárvédelmi köténykabátok, amelyek belső és külső felszínét körülbelül 0,2 milliméter vastag, egyszínű és 100%-ban szintetikus szálból (poliészterből és poliamidból) készült szövet alkotja. A középső réteg túlnyomórészt (körülbelül 60%-os tömegarányban) antimonból és további, polimeralapú elemekből áll. Ezen ujjatlan köténykabátok lábközépig érnek, gallér nélküli nyakkivágással, valamint bevarrt vállbéléssel rendelkezik. Az elülső lapok teljesen fedik egymást, és az elülső lap a jobb oldalon, a vállon elhelyezett tépőzárral zárható össze. A elülső oldalon ezenkívül mellmagasságban színes szövetből készült zseb van elhelyezve. E termékek továbbá egy nem nemesfémből készült kulcstartóval is el van látva, amely egy hurokba fogott és a nyakkivágás szegélyébe varrt szalagra van rögzítve. Az említett köténykabátok a röntgensugár használatával végzett szakmai tevékenység során védik viselőjüket a sugárzástól.

17 A kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információk szerint az MIS azzal érvel előtte, hogy a szóban forgó termékek különböző alkotórészekből állnak, az antimon túlsúlyával, amely a szándékolt felhasználásra és a különböző alkotórészeik értékére tekintettel meghatározza e termékek jellemzőjét. E termékek ugyanis ezen antimonrész nélkül nem lennének képesek betölteni a röntgensugárral szembeni védelmi funkciójukat. Az említett termékek külső megjelenése nem releváns, mivel azok különböző alkotórészekből állnak. Következésképpen az MIS szerint a szóban forgó termékeket a KN 8110 90 00 vámtarifaalszáma alá kellett volna besorolni.

18 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntése azon kérdéstől függ, hogy a KN 6211 33 10 00 0 vámtarifaalszáma alatti áru besorolása céljából kizárólag a külső megjelenésének és az érintett áru rendeltetésének van-e jelentősége, vagy figyelembe kell-e venni az árunak a lényeges jellemzőjét meghatározó alkotóelemét is.

19 Véleménye szerint a szóban forgó termékek az objektív tulajdonságaikra, a külső megjelenésükre és a hozzájuk szorosan kapcsolódó rendeltetésükre tekintettel a KN 6211 33 10 00 0 vámtarifaalszáma alá tartoznak. E bíróság továbbá azon a véleményen van, hogy a KN 6211 vámtarifaszáma a KN 3. a) általános szabálya értelmében az árut a legpontosabban határozza meg a KN értelmezése céljából, és ezért annak elsőbbséget kell nyújtani az általánosabban meghatározott vámtarifaszámokkal szemben. Mindazonáltal kétségét fejezi ki az előtte folyamatban lévő ügyben szóban forgó termékeknek a KN

6211 33 10 vámtarifaalszáma alá történő besorolását illetően, mivel az ilyen besorolás nem veszi figyelembe e termékek bélésanyagát, és különösen az antimont, amely a bélésanyag súlyának körülbelül 60%-át teszi ki, és amely az említett termékek által biztosított sugárvédelmet nyújtja.

20 Ilyen körülmények között a Finanzgericht München (müncheni adóügyi bíróság, Németország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Kizárólag a formai megjelenés vagy a rendeltetés irányadó-e a [KN] 6211 33 10 00 0 vámtarifaalszáma (»Ipari és munkaruha«) alá történő besorolás szempontjából, vagy a 3. b) általános szabályt alkalmazva azt is figyelembe kell venni, hogy az áru mely alkotórészei határozzák meg az áru lényeges jellemzőjét?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

21 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a KN-t úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan sugárvédelmi köténykabátokat, mint amelyekről az alapügyben szó van, a külső megjelenésük vagy rendeltetésük alapján a KN 6211 33 10 00 vámtarifaalszáma alá kell besorolni, vagy besorolásuk céljából figyelembe kell venni a sugárvédelmi ruházat lényeges jellemzőjét meghatározó azon alkotóelemeket is, amelyek adott esetben igazolhatják a KN más vámtarifaszáma, és különösen annak 8110 vámtarifaszáma alá történő besorolásukat.

22 E tekintetben mindenekelőtt emlékeztetni kell az állandó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a jogbiztonság és az ellenőrzések elősegítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételeit általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat a KN vámtarifaszámai és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzései meghatározzák (2011. május 18-i Delphi Deutschland ítélet, C-423/10, EU:C:2011:315, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Ami a KN tekintetében a Bizottság, a HR tekintetében pedig a WCO által kidolgozott magyarázó megjegyzéseket illeti, azok fontos eligazítást nyújtanak az egyes vámtarifaszámok tartalmának értelmezéséhez, mindazonáltal nem rendelkeznek jogi kötőerővel (2011. május 18-i Delphi Deutschland ítélet, C-423/10, EU:C:2011:315, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint továbbá az áru rendeltetése akkor lehet a besorolás objektív szempontja, ha szorosan az adott áru lényegéhez kapcsolódik, és e kapcsolat az áru objektív jellemzői és tulajdonságai alapján megállapítható (2013. június 20-i Agroferm-ítélet, C-568/11, EU:C:2013:407, 41. pont; 2015. március 4-i Oliver Medical ítélet, C-547/13, EU:C:2015:139, 47. pont). Egyébiránt a termék rendeltetése csak akkor releváns kritérium, ha a besorolás kizárólag a termék objektív jellemzői és tulajdonságai alapján nem lehetséges (2010. december 16-i Skoma-Lux-ítélet, C-339/09, EU:C:2010:781, 47. pont; 2016. április 28-i Oniors Bio ítélet, C-233/15, EU:C:2016:305, 33. pont).

25 Ezt követően meg kell állapítani, hogy a KN 6211 33 10 vámtarifaalszáma, amelynek a szövege az „ipari és munkaruhákat” említi, a KN 6211 33 vámtarifaszáma alá tartozik, amely a „szintetikus vagy mesterséges szálból” készült „tréningruh[ára], síöltöny[re] és fürdőruh[ára]; más ruh[ára]” vonatkozik.

26 A KN-nek a jelen ítélet 12. pontjában hivatkozott, a 62. árucsoportra vonatkozó magyarázó megjegyzése pontosítja, hogy ebbe az árucsoportba tartoznak az ipari és munkaruházati cikkek, amelyeknek általános jellege és anyaguknak általában erős, formatartó volta „világosan jelzi, hogy azokat kizárólag vagy főként ipari, munka közbeni vagy otthoni használatra szánták más ruha és/vagy személy (fizikai vagy egészségügyi) védelme céljából”. Márpedig, amint a fenti pontokban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az olyan terméket, mint amelyről az alapügyben szó van, amelyet szintetikus vagy mesterséges szálból és kizárólag vagy főként a viselőjének a szakmai tevékenysége

során a sugárzástól való védelme érdekében történő viselés céljából készítettek, a jellemzőire és objektív tulajdonságaira és különösen a külső megjelenésére tekintettel a 6211 33 10 00 0 vámtarifaalszám értelmében vett „ipari és munkaruhának” kell minősíteni.

27 Ezen értelmezést megerősíti HR-nek a HR 62.10 vámtarifaszámra vonatkozó magyarázó megjegyzése, amely kimondja, hogy a „sugárzásveszély elleni [...] védőszkafandereket”, amennyiben azokat a HR 56.02, 56.03, 59.03, 59.06 vagy 59.07 vámtarifaszáma alá tartozó termékekből gyártották, a HR 62.10 vámtarifaszáma alá tartozó „ruházatnak” kell tekinteni. Bár az alapügyben szóban forgó termékeket nem a HR 56.02, 56.03, 59.03, 59.06 vagy 59.07 vámtarifaszáma alá tartozó termékekből gyártják, az említett megjegyzésből levonható az a következtetés, hogy általában az olyan sugárvédelmi felszerelés, amely valamely ruházat jellemzőivel és objektív tulajdonságaival rendelkezik, a KN-nek a ruházatra vonatkozó különböző vámtarifaszámai és vámtarifaalszámai alá tartozik.

28 Végül azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy az olyan termék besorolásánál, mint amelyről az alapügyben szó van, figyelembe kell-e venni a lényeges jellemzőjét meghatározó alkotóelemeket is, emlékeztetni kell arra, hogy a KN értelmezése érdekében e kritériumot említi a 3. b) általános szabály. Ezen általános értelmezési szabály szövegéből magából következik, hogy az azokra az esetekre vonatkozik, amelyekben „az árut első látásra két vagy több vámtarifaszám alá lehetne besorolni”.

29 Amennyiben ez a helyzet áll fenn, a KN 3. a) általános szabályát kell alkalmazni a KN értelmezése céljából, amely szabály szerint „a vámtarifaszámot, amely az árut legpontosabban határozza meg, előnyben kell részesíteni azokkal a vámtarifaszámokkal szemben, amelyek általánosabb meghatározást tartalmaznak”. Csak akkor kell a KN 3. b) általános szabályát alkalmazni a KN értelmezése céljából, és az ilyen árukat „aszerint az alapanyag, illetve alkotórész szerint [...] besorolni, amelyik az ilyen áru lényeges jellemzőjét meghatározza”, ha a 3. a) szabály alkalmazása nem teszi lehetővé bizonyos áruk megfelelő besorolását, különösen ha nem áll fenn külön vámtarifaszám az említett áruk besorolására (lásd ebben az értelemben: 2001. május 10-i VauDe Sport ítélet, C-288/99, EU:C:2001:262, 21. pont; 2012. november 15-i Kurcums Metal ítélet, C-558/11, EU:C:2012:721, 36. pont).

30 Márpedig, amint a jelen ítélet 26. pontjában szerepel, fennáll külön vámtarifaszám az olyan termék besorolására, mint amelyről az alapügyben szó van, mégpedig a jelen ügyben a KN 6211 vámtarifaszáma, amely magában foglalja annak 6211 33 10 00 0 vámtarifaalszámát.

31 Bár a kérdést előterjesztő bíróság megemlítette azt a lehetőséget, hogy az alapügyben szóban forgó terméket a KN más vámtarifaszáma, különösen annak 8110 vámtarifaszáma alá sorolják be, ez utóbbi szövegéből ugyanakkor kitűnik, hogy az az „antimonra”, valamint az „antimon és ebből készült áru[ra], beleértve a hulladékot és törmeléket” vonatkozik, nem pedig olyan ruházatra, mint az alapügyben szereplő termékek.

32 Az, hogy ez utóbbi termék alapvetően antimonból álló bélést tartalmaz, ami azt a jellegzetességet kölcsönzi neki, hogy véd a sugárzással szemben, nem elegendő ahhoz, hogy azt a KN 8110 vámtarifaszámában említett, antimonból készült árunak lehessen minősíteni.

33 Ugyanis, amint már megállapításra került, látható, hogy a KN 6211 33 10 00 0 vámtarifaalszáma a KN 3. a) általános szabálya értelmében az árut a legpontosabban határozza meg a KN értelmezése céljából, és annak elsőbbséget kell nyújtani más vámtarifaszámokkal szemben. Ezért az alapügyben szóban forgó termékek tarifális besorolásának meghatározása érdekében nem kell a KN 3. b) általános szabályát alkalmazni a KN értelmezése céljából, amely valamely terméknek a „lényeges jellemzőjét” meghatározó „alapanyagra, illetve alkotórészre” utal.

34 A fenti megállapításokra tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a KN-t úgy kell értelmezni, hogy az olyan sugárvédelmi köténykabátot, mint amelyről az alapügyben szó van, a jellemzői és objektív tulajdonságai miatt, beleértve különösen külső megjelenését, a KN 6211 33 10 00 0 vámtarifaalszáma alá kell besorolni anélkül, hogy utalni kellene a szóban forgó termék lényeges jellemzőjét meghatározó alkotóelemekre.

A költségekről

35 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A vám- és statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő, a 2012. október 9-i 927/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelettel módosított Kombinált Nómenklatúrát úgy kell értelmezni, hogy az olyan sugárvédelmi köténykabátot, mint amelyről az alapügyben szó van, a jellemzői és objektív tulajdonságai miatt, beleértve különösen külső megjelenését, az említett Nómenklatúra 6211 33 10 00 0 vámtarifaalszáma alá kell besorolni anélkül, hogy utalni kellene a szóban forgó termék lényeges jellemzőjét meghatározó alkotóelemekre.

Aláírások